

Hišek in Brihta

Alenka Klopčič
Ilustrirala Marta Bartolj

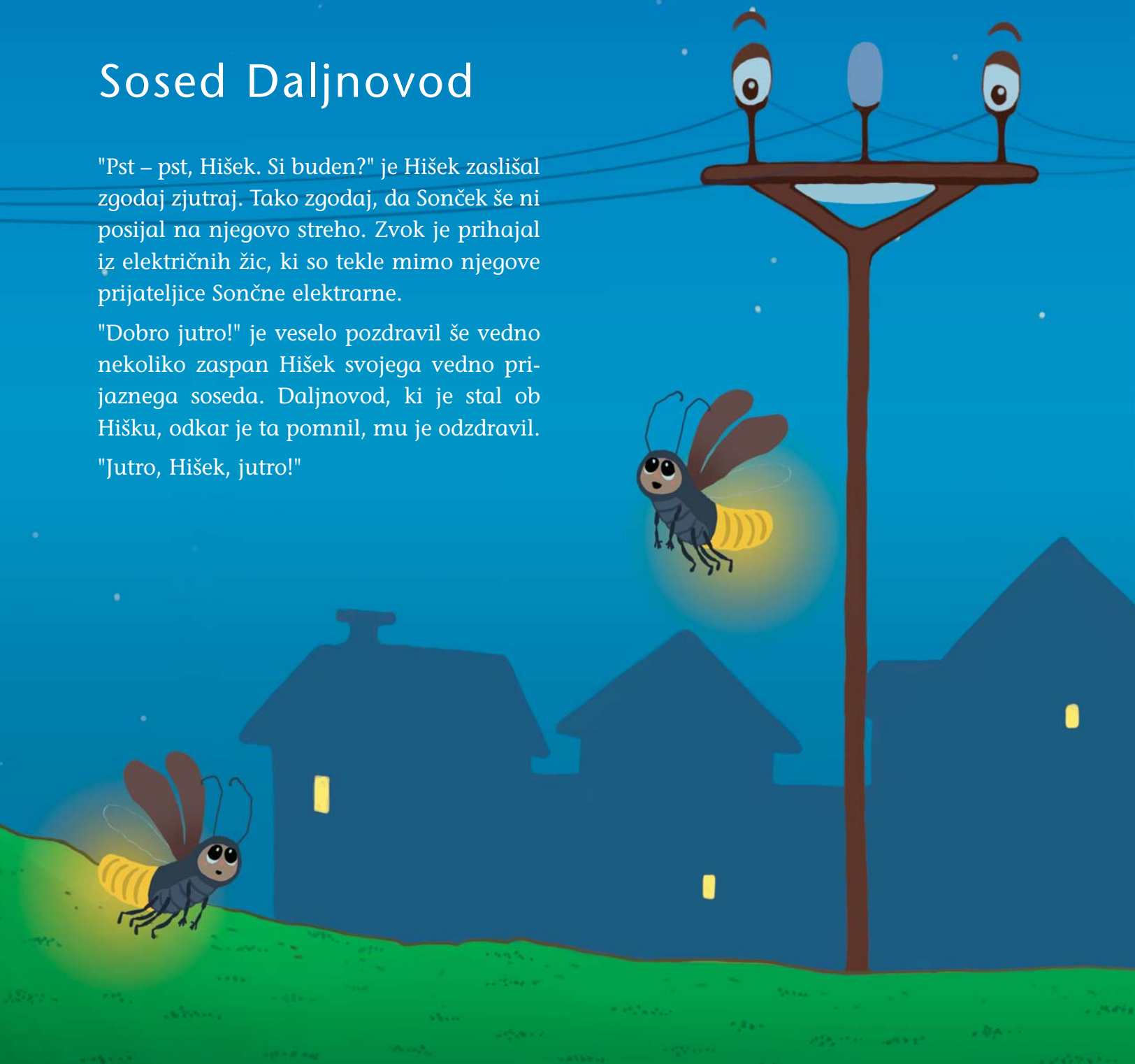

Sosed Daljnovod

"Pst – pst, Hišek. Si buden?" je Hišek zaslišal zgodaj zjutraj. Tako zgodaj, da Sonček še ni posijal na njegovo streho. Zvok je prihajal iz električnih žic, ki so tekle mimo njegove prijateljice Sončne elektrarne.

"Dobro jutro!" je veselo pozdravil še vedno nekoliko zaspan Hišek svojega vedno prijaznega soseda. Daljnovod, ki je stal ob Hišku, odkar je ta pomnil, mu je odzdravil.

"Jutro, Hišek, jutro!"

"Kaj si pa ti že tako utrujen danes, dragi Daljnovod? Saj se dan še niti ni dobro začel."

"O, zame se je že začel, Hišek. Veš, koliko ljudi se sedaj pripravlja za odhod v službo in v šolo? To seveda pomeni, da potrebujejo električno energijo, ki teče po mojih žicah," mu je povedal sosed.

"Aha. Torej si zato že zdaj malce utrujen?"

"Verjetno," je skomignil stari Daljnovod. "Toliko ljudi porablja energijo iz mojih žic za kuhanje kave ali čaja, gospodje za britje brade in gospe za sušenje las, da sploh ne omenjam, koliko energije porabijo tovarne ..."

"Že že, vendar ... Se mi le zdi, ali si zadnje čase vseeno bolj utrujen, kot si bil navadno, sosed?" je bil še vedno radoveden Hišek.

"Oh, mali moj, jaz sem tu stal že dolgo prej, preden so tebe zgradili, veš. In po mojih žicah je preteklo že toliko električne energije, da sem že sam nehal šteti njeno količino. Malce sem pa res že v letih," se je nasmehnil Daljnovod, ki je imel Hiška nadvse rad.

Videli ste nekaj strani iz slikanice

Hišek in Brihta.

Za naročilo nam pišite na

urednistvo@energetika.net.